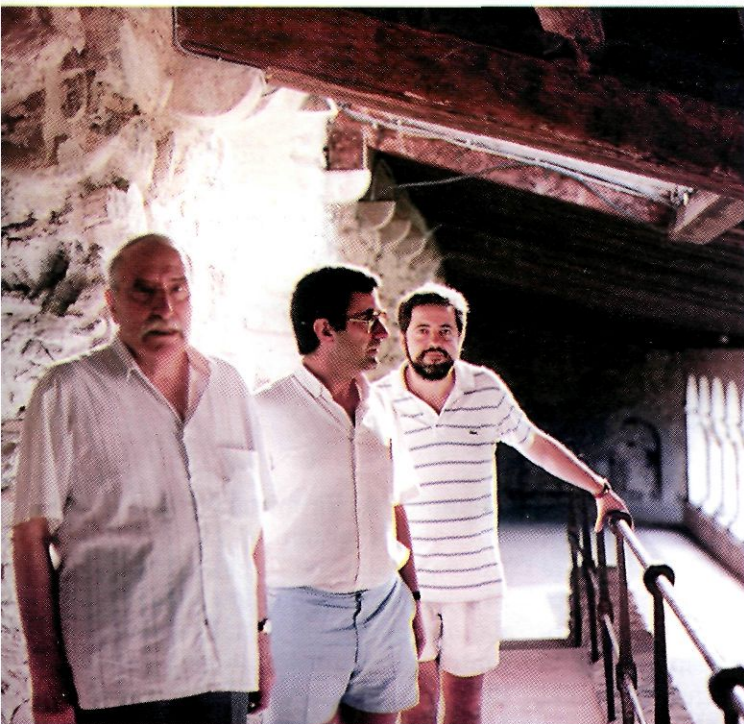

Tres cançons

En homenatge a l'enyorat Marià Villangómez

per Isidor Mari

I TORNANT D'ESCOLA

A,
es mestre em va pigar.
(Les hores i els torrents no es poden remuntar.)

E,
jo no sé per què.
(Perdem el nord, perdem el temps, perdem l'alè.)

I,
ahir no vaig venir.
(La garriga ha crescut i ha esborrat el camí.)

O,
perquè no estava bo.
(Veuràs el llamp, però no sentiràs el tro.)

U,
merda per tu.
(El nom escrit al banc no el llegirà ningú.)

II

Ai la calç, la calç tan blanca
sobre aquestes parets escrostonades.

Ai la porta sempre oberta
perquè dins ja no hi queda res a perdre.

Ai l'ocell que encara canta
com si volés pel bosc dintre la gàbia.

Ai l'infant que no llenega
caminant carregat entre les pedres.

Ai la font que raja lliure
i l'aigua en el poal sola i captiva...

III

El mar somia un mirall viu,
nosaltres una barca,
i en el deixant que ella hi escriu
neix la paraula.

A cau d'orella un rem furtiu
parla amb la seva onada
—amor, amor, amor esquiú,
fonda besada...

Entra la brisa de l'estiu:
hissa la vela blanca!
L'escuma salta, balla i riu,
la proa canta.

.....

Barques al port. Mentre dormiu,
us gronxa l'enyorança.
Fins que al silenci sucumbiu
—i al fons del somni tot reviu,
dessota l'aigua.